

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 lutego 1989 r.

Nr 3

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

10 — z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych	41
11 — z dnia 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy — Kodeks cywilny	43
12 — z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych	44
13 — z dnia 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym	49
14 — z dnia 31 stycznia 1989 r. o nadaniu Akademii Medycznej w Bydgoszczy imienia Ludwika Rydygiera	50

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

15 — z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie wysokości i zasad ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów	50
16 — z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie obniżek podatku dochodowego od osób prawnych	51
17 — z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie rodzajów wydatków na inwestycje podlegających odliczeniu z podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym spółek z udziałem zagranicznym	53
18 — z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie obniżki podatku dochodowego od dochodu zagranicznych podmiotów gospodarczych i przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym	54

ROZPORZĄDZENIA:

19 — Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1989 r. w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych	55
20 — Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1989 r. w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego dochodów z tytułu niektórych rodzajów działalności gospodarczej	55

10

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1989 r.

o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

Art. 2. Przedsiębiorstwo, gospodarując wydziałonym mu i nabytym mieniem, działa na zasadach samofinansowania, pokrywając z posiadanych środków i uzyskiwanych przychodów koszty działalności i zobowiązania.

Rozdział 2

Fundusze przedsiębiorstwa

Art. 3. 1. Wartość majątku przedsiębiorstwa odzwierciedlają:

- 1) fundusz założycielski przedsiębiorstwa,
- 2) fundusz przedsiębiorstwa.

2. Fundusz założycielski przedsiębiorstwa odzwierciedla wartość wydziałonej przedsiębiorstwu części mienia ogólnonarodowego.

3. Fundusz przedsiębiorstwa odzwierciedla wartość majątku przedsiębiorstwa po odliczeniu funduszu założycielskiego.

4. Wielkość funduszu założycielskiego przedsiębiorstwa podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych.

Art. 4. 1. Fundusz założycielski zwiększają przekazane z budżetu państwa dotacje na finansowanie rozwoju przedsiębiorstwa oraz pozostawiona w przedsiębiorstwie dywidenda obligatoryjna, zwana dalej „dywidendą”, a także inne środki przekazane przez organ założycielski lub przez Skarb Państwa przedsiębiorstwu.

2. Fundusz założycielski zwiększa się lub zmniejsza o kwotę zmiany wartości majątku trwałego i obrotowego przedsiębiorstwa, będącą skutkiem ustawowego przeszacowania tego majątku. Kwotę tę ustala się zachowując wzajemne proporcje funduszu założycielskiego i funduszu przedsiębiorstwa bezpośrednio przed dokonaniem ustawowego przeszacowania.

3. Fundusz założycielski przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej zmniejsza się o kwotę umorzenia wartości domów mieszkalnych.

Art. 5. 1. Fundusz przedsiębiorstwa zwiększa się o:

- 1) zysk pozostający w dyspozycji przedsiębiorstwa,
- 2) amortyzację majątku trwałego,
- 3) kwoty zwiększenia wartości majątku trwałego i obrotowego przedsiębiorstwa, będącego skutkiem ustawowego przeszacowania tego majątku, ustalone przy uwzględnieniu wzajemnych proporcji funduszu przedsiębiorstwa i funduszu założycielskiego bezpośrednio przed dokonaniem ustawowego przeszacowania,
- 4) środki z innych źródeł.

2. Fundusz przedsiębiorstwa zmniejsza się o:

- 1) straty bilansowe,

- 2) umorzenia majątku trwałego,
- 3) kwoty zmniejszenia wartości majątku trwałego i obrotowego przedsiębiorstwa, będącego skutkiem ustawowego przeszacowania tego majątku, ustalone przy uwzględnieniu wzajemnych proporcji udziału funduszu przedsiębiorstwa i funduszu założycielskiego bezpośrednio przed dokonaniem ustawowego przeszacowania,
- 4) dywidendy, gdy nie mogą być wypłacone z osiągniętego zysku po jego opodatkowaniu.

Art. 6. Przedsiębiorstwa wydobywające minerały metodą odkrywkową oraz inne przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą, której towarzyszy powstawanie hałd lub degradacja terenu, mogą tworzyć fundusz rekultywacji z narzutów na koszty działalności. Środki funduszu przeznacza się na finansowanie przedsięwzięć pozainwestycyjnych mających na celu zagospodarowanie terenów poeksploatacyjnych i hałd.

Art. 7. Wydatki związane z realizacją zadań przedsiębiorstw państwowych w zakresie obronności kraju, wynikających z przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207) oraz z innych przepisów ustawowych, z wyjątkiem wydatków ponoszonych na podstawie odrębnych przepisów wydawanych przez Radę Ministrów i Komitet Obrony Kraju z funduszu zadań wyodrębnionych, tworzonego ze środków budżetowych — obciążają koszty działalności przedsiębiorstw państwowych.

Art. 8. Przedsiębiorstwo może tworzyć inne fundusze z zysku po jego opodatkowaniu i po odliczeniu dywidendy.

Rozdział 3

Uprawnienia Skarbu Państwa

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwo przekazuje Skarbowi Państwa dywidendę na zasadach określonych w ustawie.

2. Podstawę naliczania dywidendy stanowi kwota funduszu założycielskiego przedsiębiorstwa.

3. Dywidenda jest wypłacana z zysku po opodatkowaniu.

Art. 10. 1. W zakresie ustalonym w ustawie interesy Skarbu Państwa wobec przedsiębiorstw reprezentują:

- 1) Minister Finansów, z zastrzeżeniem pkt 2,
- 2) terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej w stosunku do przedsiębiorstw podległych radom narodowym.

2. Minister Finansów oraz terenowe organy, o których mowa w ust. 1:

- 1) prowadzą ewidencję funduszy założycielskich przedsiębiorstw oraz ich zmian,
- 2) pobierają dywidendy odpowiednio na dochód budżetu centralnego lub terenowego.

Art. 11. Wysokość stopy procentowej dla naliczania dywidendy za rok podatkowy ustala się w ustawie budżetowej, z uwzględnieniem przewidywanej stopy zysku w gospodarce narodowej oraz podstawowej stopy oprocentowania kredytu udzielanego bankom przez Narodowy Bank Polski, z zastrzeżeniem art. 21.

Art. 12. 1. Dywidendy od przedsiębiorstw gospodarki rolnej, przedsiębiorstw lasów państwowych oraz przedsiębiorstw rybołówstwa morskiego ustala się w wysokości 1/4 dywidendy, o której mowa w art. 11; dywidenda ta zwiększa fundusz założycielski przedsiębiorstw.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do przedsiębiorstw użyteczności publicznej, z wyjątkiem przedsię-

biorstw wymienionych w art. 13 pkt 1, z tym że dywidenda podlega wpłaceniu odpowiednio na dochód budżetu centralnego lub terenowego.

3. Rada Ministrów określa podstawę i sposób naliczania dywidendy od przedsiębiorstw wykonujących w całości lub w części zadania dla potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 13. Zwalnia się z obowiązku wpłacenia dywidendy:

- 1) przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej, mieszkaniowej i komunikacji miejskiej,
- 2) Przedsiębiorstwo Państwowe „Polskie Koleje Państwowe”,
- 3) Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”,
- 4) państwową jednostkę organizacyjną „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 5) przedsiębiorstwo wykonujące statutowe zadania służby ratownictwa morskiego,
- 6) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz przedsiębiorstwa działające przy zakładach karnych i aresztach śledczych, podległe Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. 1. Dywidenda może być przeznaczona na powiększenie funduszu założycielskiego, gdy przedsiębiorstwo wykonuje inwestycje mające na celu restrukturyzację działalności gospodarczej.

2. Decyzje o przeznaczeniu należnych dywidend lub ich części na fundusz założycielski podejmują, na umotywowany wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa, organy reprezentujące Skarb Państwa, o których mowa w art. 10.

Art. 15. 1. Do poboru dywidendy stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. Minister Finansów określa tryb i terminy wpłacania dywidendy.

Art. 16. 1. Jeżeli osiągnięty zysk, po jego opodatkowaniu, nie wystarcza na wypłatę dywidendy, przedsiębiorstwo wpłaca należną dywidendę z funduszu przedsiębiorstwa, zawiadamiając o tym właściwy organ reprezentujący Skarb Państwa.

2. W sytuacji określonej w ust. 1 wszczyna się postępowanie wewnętrzne w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 46), z tym że program uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa podlega zatwierdzeniu również przez organ reprezentujący Skarb Państwa.

3. W razie odmowy zatwierdzenia przez organ reprezentujący Skarb Państwa programu uzdrowienia, organ założycielski wydaje decyzję o likwidacji przedsiębiorstwa.

Rozdział 4

Rachunkowość

Art. 17. 1. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane do prowadzenia prawidłowej, rzetelnej i bieżącej rachunkowości, dostosowanej do przedmiotu jego działalności.

2. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określa obowiązujące przedsiębiorstwo zasady prowadzenia rachunkowości.

Art. 18. 1. Roczny bilans i wykazany w nim wynik finansowy przedsiębiorstwa podlegają weryfikacji w celu ustalenia podstaw do:

- 1) podziału zysku i rozliczeń z budżetem państwa,
- 2) wydzielenia dywidendy,
- 3) oceny działalności przedsiębiorstwa.

2. Właściwe organy Ministra Finansów dokonują odpłatnie weryfikacji, o której mowa w ust. 1. Minister Finansów może upoważnić inne jednostki do dokonania weryfikacji rocznego bilansu.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa sposób i tryb weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa i wykazanego w nim wyniku finansowego oraz prawa i obowiązki dyplomowanych biegłych księgowych, upoważnionych do udziału w weryfikacji.

Rozdział 5

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 19. 1. W przedsiębiorstwach istniejących w dniu wejścia w życie ustawy fundusz założycielski ustala się w wysokości sumy:

- 1) funduszu statutowego w środkach trwałych, według stanu na dzień 31 grudnia 1983 r., pomniejszonego o wartość netto zakładowych domów mieszkalnych, żłobków i przedszkoli oraz majątku trwałego służącego zakładowej działalności socjalnej, a także obronie cywilnej, a powiększonego o wykorzystane dotacje budżetowe na inwestycje według stanu na dzień 1 stycznia 1989 r.,
- 2) funduszu statutowego w środkach obrotowych według stanu na dzień 31 grudnia 1983 r. do wysokości 25% stanu zapasów (łącznie z kosztami przyszłych okresów) na ten sam dzień.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw utworzonych (przekształconych) po dniu 31 grudnia 1983 r., z tym że fundusz założycielski ustala się w wysokości sumy funduszy statutowych według stanu podanego w bilansie otwarcia.

Art. 20. W przedsiębiorstwach istniejących w dniu wejścia w życie ustawy fundusz przedsiębiorstwa ustala się w kwocie stanowiącej sumę odpowiadającą tej części funduszu statutowego, która zgodnie z przepisami art. 19 nie podlega przekazaniu na fundusz założycielski, a także sumę funduszu rozwoju, funduszu rezerwowego, funduszu postępu techniczno-ekonomicznego oraz innych funduszy utworzonych przez obciążenie kosztów działalności i z zysku przedsiębiorstwa, według stanu na dzień 1 stycznia 1989 r.

Art. 21. Jeżeli dywidenda naliczona zgodnie z art. 11 przekracza w latach 1989 i 1990 — 25%, a w 1991 r. — 30% zysku bilansowego, wypłacie na dochód budżetu państwa podlega kwota odpowiadająca w latach 1989 i 1990 — 25%, a w 1991 r. — 30% tego zysku.

Art. 22. 1. Zweryfikowany zysk osiągnięty przez Polski Monopol Loteryjny po opodatkowaniu i wypłaceniu dywidendy przeznaczają się na cele społeczne i rozwój gospodarki narodowej, po uwzględnieniu własnych potrzeb tego przedsiębiorstwa.

2. Minister Finansów, na wniosek dyrektora Polskiego

Monopolu Loteryjnego, określa część zysku przeznaczoną na cele społeczne i rozwój gospodarki narodowej.

Art. 23. W przedsiębiorstwach państwowych prowadzących terenowe gry liczbowe terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego określa część zysku osiągniętego przez te przedsiębiorstwa, która ma być przeznaczona na cele społeczne i rozwój gospodarki narodowej, po opodatkowaniu zweryfikowanego zysku i odliczeniu dywidendy oraz uwzględnieniu własnych potrzeb przedsiębiorstwa.

Art. 24. W Państwowym Przedsiębiorstwie „Totalizator Sportowy” wprowadza się obligatoryjne obciążenie na rzecz Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, wynoszące 26% kwoty osiągniętego przychodu z zawartych zakładów.

Art. 25. 1. Znosi się stosowanie rachunku wyrównawczego cen wewnętrznych na wyroby jednorodne, z wyjątkiem węgla kamiennego i energii elektrycznej.

2. Istniejące saldo rachunku, o którym mowa w ust. 1, należy rozliczyć z funduszem przedsiębiorstwa, które ten rachunek prowadziło. Takiemu samemu rozliczeniu podlega saldo rachunku w przypadku prowadzenia go w zrzeszeniach, z tym że przeznaczają się je na fundusze przedsiębiorstw.

Art. 26. W ustawie z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 46) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, podlega zatwierdzeniu również przez organ reprezentujący Skarb Państwa, gdy zysk po jego opodatkowaniu nie wystarcza na uiszczenie dywidendy w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych.”

- 2) w art. 25 wyrazy „część funduszu statutowego przedsiębiorstwa finansującego jego środki trwałe” zastępuje się wyrazami „fundusz założycielski”.

Art. 27. 1. Traci moc ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 oraz z 1988 r. Nr 24, poz. 167 i Nr 34, poz. 254).

2. Utrzymuje się w mocy przepisy wydane na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 41 ust. 3 ustawy wymienionej w ust. 1 do czasu wydania nowych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1989 r., oraz na podstawie art. 30 ust. 4 i art. 34 ustawy wymienionej w ust. 1 do czasu odmiennego uregulowania.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

II

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1989 r.

o zmianie ustawy — Kodeks cywilny.

Art. 1. W ustawie — Kodeks cywilny wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„Art. 128. Własność ogólnonarodowa (państwowa) przysługuje Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym.”

- 2) w art. 535 § 2 oraz oznaczenie § 1 skreśla się.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

12

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1989 r.

o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem dochodowym dochodów osób prawnych oraz prowadzących działalność gospodarczą państwowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, zwanych dalej „podatnikami”.

Art. 2. Podatnicy wymienieni w art. 1:

- 1) jeżeli mają siedzibę lub zarząd na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swych dochodów, bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów,
- 2) jeżeli nie mają na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej siedziby lub zarządu, podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów, które osiągają na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 3. Za terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w rozumieniu art. 2, uważa się również znajdującą się poza morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej część szelfu kontynentalnego, w której Polska Rzeczpospolita Ludowa, na podstawie prawa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym, wykonuje prawa odnoszące się do badania i eksploatacji dna morskiego i jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych.

Art. 4. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) rady narodowe,
- 2) Skarb Państwa,
- 3) Narodowy Bank Polski,
- 4) szkoły wyższe i jednostki badawczo-rozwojowe,
- 5) jednostki i zakłady budżetowe oraz gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych,
- 6) instytucje artystyczne i filmowe w rozumieniu przepisów o instytucjach artystycznych i kinematografii,
- 7) państwowe jednostki organizacyjne, dla których Rada Ministrów na podstawie ustawy — Prawo budżetowe ustaliła szczególne zasady gospodarki finansowej,
- 8) spółdzielnie niewidomych oraz spółdzielnie inwalidów uznane za zakłady pracy chronionej, jeżeli środki uzyskane z tego zwolnienia przeznaczyły na fundusz rehabilitacji inwalidów,
- 9) podatników prowadzących działalność rolniczą oraz inną działalność, jeżeli przychody z działalności rolniczej, powiększone o wartość zużytych do przetwórstwa rolnego i spożywczego surowców i materiałów, pochodzących z własnej produkcji roślinnej, zwierzęcej i leśnej, stanowią co najmniej 60% przychodu osiągniętego w roku podatkowym ze wszystkich rodzajów działalności,
- 10) przedsiębiorstwa międzynarodowe i inne jednostki gospodarcze, utworzone przez organ administracji państwowej wspólnie z innymi państwami na podstawie porozumienia lub umowy, chyba że porozumienia te lub umowy stanowią inaczej,
- 11) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz przedsiębiorstwa działające przy zakładach karnych i aresztach śledczych, podległe Ministrowi Sprawiedliwości, jeżeli środki uzyskane z tego zwolnienia przekażą na rachunek organu sprawującego nadzór, z przeznaczeniem na cele rozwojowe.

2. Działalnością rolniczą w rozumieniu ustawy jest produkcja roślinna i zwierzęca, w tym również produkcja materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcja warzywnicza gruntowa i szklarniowa, roślin ozdobnych, grzybów uprawnych i sadownicza, hodowla i produkcja materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów, produkcja zwierzęca typu przemysłowego fermowego oraz hodowla ryb.

Art. 5. 1. Przedmiotem opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 3, jest dochód uzyskany ze źródła przychodów, a jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła przychodów — suma dochodów ze wszystkich źródeł przychodów po potrąceniu niedoborów, z wyjątkiem niedoborów ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych oraz niedoborów ze źródeł przychodów nie podlegających podatkowi dochodowemu lub wolnych od tego podatku.

2. Dochodem ze źródła przychodów, jeżeli przepisy art. 12—15 nie stanowią inaczej, jest nadwyżka sumy przychodów z tego źródła nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym. Jeżeli koszty uzyskania przekraczają sumę przychodów, różnica jest niedoborem ze źródeł przychodów.

3. U podatników, którzy zgodnie z obowiązującymi ich zasadami księgowości sporządzają bilans i rachunek wyników, za dochód w rozumieniu ust. 1 uważa się zysk bilansowy wykazany na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg, zmniejszony o dochody ze źródeł przychodów nie podlegających podatkowi dochodowemu lub wolne od tego podatku i zwiększony o niedobory ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych oraz o wydatki nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów, określone w art. 11.

Art. 6. 1. Źródłami przychodów są:

- 1) działalność gospodarcza,
- 2) dzierżawa i najem, jeżeli chodzi o przychody wydzierżawiającego lub wynajmującego,
- 3) kapitały pieniężne i prawa majątkowe,
- 4) sprzedaż rzeczy i praw majątkowych,
- 5) inne źródła.

2. Źródłem przychodów w rozumieniu ust. 1 pkt 4 jest sprzedaż:

- 1) nieruchomości lub ich części,
- 2) przedsiębiorstw lub ich składników będących środkami trwałymi,
- 3) akcji i udziałów w spółkach oraz obligacji,
- 4) prawa wieczystego użytkowania gruntów, prawa do projektu wynalazczego i innych praw majątkowych.

3. Przychodami z innych źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 5, są w szczególności dotacje, subwencje, dopłaty i inne nieodpłatne świadczenia, z wyjątkiem przeznaczonych na utworzenie (nabycie), powiększenie lub ulepszenie źródła przychodów.

Art. 7. 1. Przychodami są otrzymane pieniądze, wartości pieniężne lub wartość przychodów w naturze, powiększone o opusty z ceny udzielone udziałowcom, akcjonariuszom lub pracownikom oraz o wartość nieodpłatnych świadczeń dokonanych na rzecz udziałowców i akcjonariuszy.

2. U podatników, którzy zgodnie z obowiązującymi ich zasadami księgowości sporządzają bilans i rachunek wyników, za przychód osiągnięty w roku podatkowym uważa się także należne w tym roku przychody, choćby nie zostały jeszcze faktycznie uzyskane.

3. Wartość przychodów w naturze oblicza się według cen rynkowych. Ceny rynkowe ustala się na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia.

Art. 8. Nie podlegają podatkowi dochodowemu przychody podlegające przepisom o podatku od spadków i darowizn.

Art. 9. 1. Wolne od podatku dochodowego są:

- 1) dochody z działalności rolniczej,
- 2) dochody uzyskane z tytułu sprzedaży całości lub części nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego oraz związanych z działalnością rolniczą innych rzeczy i praw majątkowych; zwolnienie nie dotyczy dochodu uzyskanego ze sprzedaży nieruchomości, która w związku z tą sprzedażą utraciła charakter rolny lub leśny,
- 3) dochody ze źródeł przychodów znajdujących się poza terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w razie stwierdzenia, że podlegają one w obcym państwie podatkowi tego samego rodzaju, a państwo to postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł położonych na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, chyba że umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a tym państwem zawiera odmienne postanowienia,
- 4) dochody z udziałów w polskich ubezpieczeniach, uzyskane przez instytucje ubezpieczeniowe tych państw, które nie stosują obciążeń podatkowych do takich przychodów uzyskanych przez polskie instytucje ubezpieczeniowe,
- 5) dochody osób prawnych, których celem statutowym jest działalność naukowa, naukowo-techniczna, oświatowa, kulturalna, w zakresie kultury fizycznej i sportu, ochrony środowiska, dobroczynności, ochrony zdrowia i opieki społecznej, rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów oraz kultu religijnego — w części, w jakiej zostały przeznaczone w roku podatkowym lub roku po nim następującym na cele statutowe,
- 6) dochody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych oraz w zyskach przedsiębiorstw i przedsięwzięć wspólnych,
- 7) dochody z obligacji,
- 8) dochody ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych w części, w jakiej dochody te zostały przeznaczone na zakup innych rzeczy i praw majątkowych.

2. Jeżeli podatnik osiąga dochody z działalności rolniczej i inne dochody, za dochód z działalności rolniczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się część ogólnego dochodu odpowiadającą udziałowi przychodów z tej działalności w ogólnej sumie przychodów.

3. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, może zwolnić od podatku całkowicie lub częściowo inne rodzaje dochodów niż wymienione w ust. 1 i określić warunki tego zwolnienia.

Art. 10. 1. Kosztami uzyskania przychodów są wszelkie koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 11.

2. Za koszty, o których mowa w ust. 1, uważa się również:

- 1) odpisy z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisy amortyzacyjne), a także wartość netto zlikwidowanych na skutek zużycia lub zniszczenia nie w pełni umorzonych środków trwałych,
- 2) straty częściowe lub całkowite w środkach trwałych i środkach obrotowych, spowodowane zdarzeniami losowymi; straty są potrącalne w wysokości nie pokrytej odszkodowaniem z tytułu ubezpieczeń i odpisami amortyzacyjnymi,
- 3) wydatki na prace badawczo-rozwojowe, doświadczalne i wdrożeniowe, w tym również zakończone wynikiem negatywnym,
- 4) wydatki na normalizację oraz na opracowanie i ocenę projektów wynalazczych,
- 5) wynagrodzenia wypłacone twórcom wynalazków, projektów racjonalizatorskich i wzorów użytkowych oraz nagrody związane z tymi projektami, a także nagrody przyznane za osiągnięcie wymiernych efektów ekonomicznych wdrożenia nowych rozwiązań technicznych lub organizacyjnych, będących wynikami prac badawczych — w wysokości nie przekraczającej 6% wartości tych efektów osiągniętych w okresie trzech lat od dnia wdrożenia rozwiązania,
- 6) wydatki na działalność klubów zajmujących się wyłanacznością i racjonalizacją,
- 7) odsetki od zobowiązań, w tym również pożyczek, oraz trwałe ciężary, jeżeli pozostają w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem określonych w art. 11 ust. 1 pkt 4, 7, 13, 16 i 18,
- 8) składki na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika jest obowiązkowa,
- 9) podatki i opłaty oraz składki ubezpieczeniowe pozostające w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem wymienionych w art. 11 ust. 1 pkt 10,
- 10) odpisy na fundusze socjalny i mieszkaniowy — do wysokości określonej w odrębnych przepisach o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej,
- 11) inne niż określone w pkt 10 wydatki ponoszone przez pracodawcę pośrednio na rzecz pracowników, jeżeli wynikają one z układu zbiorowego pracy lub innych obowiązujących aktów prawnych,
- 12) należności odpisane jako nieściągalne oraz rezerwy tworzone na pokrycie należności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, a także inne rezerwy, jeżeli obowiązek ich tworzenia w ciężar kosztów wynika z odrębnych przepisów,
- 13) koszty funkcjonowania osób prawnych, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1 pkt 9,
- 14) wynagrodzenia za pracę członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i innych spółdzielni zajmujących się produkcją rolną, a także ich domowników, wypłacone z dochodu spółdzielni,
- 15) wydatki na płace personelu medycznego przemysłowej służby zdrowia, zatrudnianego w placówkach obejmujących opieką profilaktyczno-lecniczą pracowników danego zakładu,
- 16) inne wydatki, jeżeli obowiązek ich ponoszenia w ciężar kosztów przewidują odrębne ustawy.

3. Koszty uzyskania przychodów, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione.

4. U podatników określonych w art. 5 ust. 3 koszty uzyskania są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, którego dotyczą, tj. są potrącalne także koszty uzyskania

poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy, lecz dotyczące przychodów roku podatkowego, oraz określone co do rodzaju i kwoty koszty uzyskania, które zostały zarachowane, chociaż ich jeszcze nie poniesiono, jeżeli odnoszą się do przychodów danego roku podatkowego.

5. Wydatki na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątkowych nie podlegających amortyzacji oraz na remonty i inne prace, służące uzyskaniu przychodów również w następnych latach podatkowych, uznaje się za koszt uzyskania przychodów w roku podatkowym i latach następnych w części odpowiadającej 1/5 tych wydatków lub w odpowiednio większej części, jeżeli wydatki te służą uzyskiwaniu przychodów w okresie krótszym niż pięć lat podatkowych. Jeżeli suma tych wydatków nie przekracza 5% dochodu, wydatki te mogą być w całości wliczone w koszty roku podatkowego, w którym zostały poniesione.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa, jakie składniki majątkowe uznaje się za środki trwałe, zasady aktualizacji ich wyceny oraz zasady i stawki amortyzacji tych składników, w tym również wartości niematerialnych i prawnych.

Art. 11. 1. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów:

- 1) wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli środki te i wartości podlegają odpisom z tytułu zużycia; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przy ustalaniu dochodu ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych i to bez względu na czas ich poniesienia;
- 2) odpisów i wpłat na różnego rodzaju fundusze, z wyjątkiem wymienionych w art. 10 ust. 2 pkt 10 i Funduszu Finansowania Prac Geologicznych, chyba że obowiązek tworzenia przez podatnika takich funduszy w ciężar kosztów lub dokonywania na nie wpłat przewidują odrębne ustawy,
- 3) wydatków na spłatę zobowiązań, w tym pożyczek, oraz na umorzenie kapitałów pozostających w związku z utworzeniem (nabyciem), powiększeniem lub ulepszeniem źródła przychodu,
- 4) wydatków na wykup obligacji oraz na wypłatę procentowania obligacji,
- 5) odsetek od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów,
- 6) kwot przeznaczonych do podziału między udziałowców i akcjonariuszy z tytułu udziału w zyskach osób prawnych lub z tytułu dywidend,
- 7) nadwyżek odsetek od zaciągniętych od członków spółdzielni, udziałowców i akcjonariuszy pożyczek przekraczających wysokość podstawowej stopy oprocentowania kredytu udzielanego bankom przez Narodowy Bank Polski,
- 8) darowizn i ofiar wszelkiego rodzaju,
- 9) nadwyżek kwot wynagrodzeń wypłaconych ponad określone normy; zasady ustalania norm oraz ich wysokość określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia,
- 10) podatku dochodowego, podatku od spadków i darowizn oraz przypadających od nadwyżek wynagrodzeń, o których mowa w pkt 9, podatku od płac, podatku od wynagrodzeń i składek ubezpieczeniowych, a także podatku obrotowego od nadmiernych ubytków produktów i zawinionych ubytków produktów,
- 11) jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz dodatkowej składki

ubezpieczeniowej w przypadku stwierdzenia pogorszenia warunków pracy,

- 12) kosztów egzekucyjnych, związanych z niewykonaniem zobowiązań,
- 13) grzywien i kar pieniężnych oraz odsetek od tych grzywien i kar,
- 14) kar, w tym również kar umownych, opłat i odszkodowań z tytułu:
 - a) wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług,
 - b) zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów, wykonanych robót i usług,
 - c) przetrzymywania albo całkowitego lub częściowego zniszczenia taboru oraz urządzeń ładunkowych,
 - d) niedoładowania taboru kolejowego i samochodowego, z wyjątkiem taboru do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych i ładunków wymagających pojazdów specjalistycznych,
 - e) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - f) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 15) wydatków na likwidację szkód spowodowanych pożarami powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej oraz strat w mieniu powstałych w wyniku nieprzestrzegania przepisów o ochronie mienia, stwierdzonych przez właściwe organy,
- 16) odsetek od pożyczek przeterminowanych,
- 17) należności odpisanych jako przedawnione,
- 18) odsetek za zwłokę od zobowiązań, do których stosuje się przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych,
- 19) diet i innych należności za czas podróży służbowej pracowników w wysokości przekraczającej te należności, ustalone według zasad określonych w odrębnych przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych,
- 20) kosztów reprezentacji i reklamy w wysokości przekraczającej przy obrocie rocznym pomniejszonym o podatek obrotowy w zł:

ponad	do	
	250 000 000	2% od obrotu
250 000 000	500 000 000	5 000 000 zł + 1% od nadwyżki obrotu ponad 250 000 000 zł
500 000 000	1 000 000 000	7 500 000 zł + 0,5% od nadwyżki obrotu ponad 500 000 000 zł
1 000 000 000		10 000 000 zł + 0,2% od nadwyżki obrotu ponad 1 000 000 000 zł,
- 21) kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów znajdujących się na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub za granicą, jeżeli dochody z tych źródeł w ogóle nie podlegają opodatkowaniu albo są zwolnione od podatku dochodowego.

2. Przepisu ust. 1 pkt 9 nie stosuje się do wynagrodzeń wypłacanych przez spółki działające na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne oraz na podstawie przepisów o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych.

3. Za wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 9,

uważa się wypłaty pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze lub ich ekwiwalenty, zaliczone do wynagrodzeń zgodnie z odrębnymi przepisami w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki społecznej.

4. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, może uznawać za koszty uzyskania przychodów niektóre rodzaje wydatków określonych w ust. 1, a także niektóre rodzaje innych wydatków.

Art. 12. 1. Dochodem ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych jest różnica między przychodem uzyskanym ze sprzedaży a ich wartością wykazaną w bilansie. Jeżeli podatnik nie jest obowiązany do sporządzania bilansu, dochodem ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych jest różnica między przychodem uzyskanym z ich sprzedaży a kosztem ich nabycia lub wytworzenia, a jeżeli chodzi o rzeczy i prawa majątkowe nabyte w drodze spadku lub darowizny — między przychodem ze sprzedaży a ich wartością w dniu nabycia.

2. Różnica, o której mowa w ust. 1, ulega zmniejszeniu o koszty sprzedaży, jeżeli ponosi je sprzedający, a przy sprzedaży rzeczy i praw majątkowych nabytych w drodze spadku lub darowizny — ponadto o zapłacony podatek od spadków i darowizn.

Art. 13. Dochodem z tytułu udziału w zyskach osób prawnych oraz w zyskach przedsiębiorstw i przedsięwzięć wspólnych są pożytki faktycznie uzyskane z tytułu tego udziału, w tym również sumy przeznaczone na powiększenie kapitału zakładowego (funduszu przedsiębiorstwa, zasobowego).

Art. 14. Dochód z udziałów reasekuracyjnych w polskich ubezpieczeniach ustala się w wysokości 50% ostatecznego czystego zysku zagranicznej instytucji ubezpieczeniowej obliczonego zgodnie z obowiązującymi umowami reasekuracyjnymi.

Art. 15. 1. Jeżeli podatnik pozostający w związku gospodarczym z osobą mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą tak układa bieg swoich interesów, że nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody mniejsze od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby ten związek nie istniał, to dochód tego podatnika ustala się bez uwzględnienia obciążeń szczególnych wynikających z tego związku. Jeżeli ustalenie dochodu na podstawie ksiąg handlowych nie jest możliwe, dochód ustala się w drodze oszacowania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy podatnik, wykorzystując swój związek gospodarczy z osobą, której przysługują szczególne ulgi w podatku dochodowym, albo też wykonując świadczenia dla innego podatnika na warunkach rażąco korzystniejszych i odbiegających od stosowanych ogólnie norm w czasie i miejscu wykonywania świadczenia, przerzuca całość lub część swego dochodu na osobę korzystającą z ulgi bądź na innego podatnika i wskutek tego nie wykazuje dochodu w takiej wysokości, jakiej należałoby oczekiwać, gdyby wymieniony związek nie istniał.

Art. 16. 1. Podstawę obliczenia podatku, z zastrzeżeniem ust. 4, stanowi dochód osiągnięty w roku podatkowym po odliczeniu od niego:

1) wydatków na:

a) budowę, rozbudowę i modernizację budynków i budowli,

b) zakup oraz montaż maszyn i urządzeń,

przeznaczonych do przetwórstwa rolnego i spożywczego, produkcji urządzeń służących ochronie środowiska oraz produkcji określonych przez Ministra Przemysłu, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa, a także Ministrem Finansów,

materiałów budowlanych i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego — w wysokości 50% tych wydatków,

2) wydatków na modernizację technik wytwarzania — w celu zmniejszenia zużycia energii w procesie produkcji lub użytkowania wyrobów i świadczenia usług — w wysokości równowartości pięcioletniego efektu oszczędności paliw i energii uzyskanych w wyniku tej modernizacji, potwierdzonych przez właściwy organ gospodarki paliwowo-energetycznej,

3) wydatków na budowę, rozbudowę i modernizację budynków i budowli oraz na zakup i montaż maszyn i urządzeń służących wdrażaniu osiągnięć naukowych i technicznych do produkcji i świadczenia usług,

4) wydatków na przedsięwzięcia proeksportowe, których rodzaje określi, w drodze rozporządzenia, Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Finansów,

5) wydatków na budowę, rozbudowę i modernizację budowli oraz zakup i montaż urządzeń służących ochronie środowiska,

6) darowizn na cele społecznie użyteczne, w tym również na rzecz organizacji społecznych i fundacji — do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu.

2. Przez osiągnięcia naukowe i techniczne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się:

1) wynalazki i wzory użytkowe,

2) nie wynikające w sposób oczywisty ze stanu nauki i techniki, mogące nadawać się do stosowania, inne niż wymienione w pkt 1 rozwiązania stanowiące wyniki prac badawczych, doświadczalnych lub projektowych, w tym również objętych zamówieniami rządowymi.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, odlicza się od dochodu osiągniętego w tym roku podatkowym, w którym zostały one poniesione. W razie gdy wydatki przekraczają kwotę dochodu osiągniętego w roku ich poniesienia, nadwyżkę wydatków odlicza się od dochodu osiągniętego w następnych latach.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób prawnych działających na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, w razie gdy z tytułu wydatków, o których mowa w tym przepisie, osoby te zamierzają ubiegać się o ulgi na podstawie odrębnych przepisów o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji.

Art. 17. 1. Podatek dochodowy wynosi 40% podstawy opodatkowania.

2. Stawka podatku, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o 0,4% za każdy 1% obrotu z tytułu sprzedaży wyrobów lub usług na eksport w stosunku do ogólnej kwoty obrotu osiągniętego w roku podatkowym, pomniejszonego o podatek obrotowy, z tym że podatek po zastosowaniu tej obniżki nie może być niższy niż 10% podstawy opodatkowania. Za eksport uznaje się również sprzedaż wyrobów za waluty wymienialne odbiorcom krajowym, dokonaną na podstawie zezwolenia dewizowego.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić inne obniżki podatku zależnie od rodzaju wykonywanej działalności oraz warunki ich stosowania.

4. Przepis ust. 2 oraz obniżki wprowadzane na podstawie ust. 3 nie mają zastosowania do części podatku dochodowego ustalonego od nadwyżek wynagrodzeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 9, powiększanych o składkę ubezpieczeniową i podatek od płac (podatek od wynagrodzeń) od tych nadwyżek.

Art. 18. 1. Podatek dochodowy ustalony według zasad określonych w art. 17 ulega podwyższeniu o 200% kwoty nadwyżki wynagrodzeń, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 9, jeżeli w roku podatkowym wskaźnik udziału wynagrodzeń obciążających koszty działalności w dochodzie powiększonym o te wynagrodzenia będzie wyższy od wskaźnika udziału z roku poprzedniego; podwyższenie podatku dochodowego nie może powodować ustalenia tego podatku w wysokości przekraczającej 50% dochodu.

2. Dla podatników podejmujących działalność gospodarczą w roku podatkowym lub w ciągu roku poprzedniego wskaźnik udziału, o którym mowa w ust. 1, ustalają właściwe izby skarbowe.

3. Podatnicy wymienieni w art. 4 ust. 1 pkt 6—9 i 11 oraz jednostki badawczo-rozwojowe uiszczają podatek dochodowy od dochodu odpowiadającego wielkości nadwyżek kwot wynagrodzeń wypłacanych ponad normy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 9, podwyższonych o podatek od płac (podatek od wynagrodzeń) i składkę ubezpieczeniową od tych nadwyżek, z zastrzeżeniem ust. 1 i 4.

4. Jeżeli w roku podatkowym suma podatku dochodowego ustalonego od nadwyżek wynagrodzeń wypłaconych ponad normy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 9, podwyższonych o podatek od płac (podatek od wynagrodzeń) i składkę ubezpieczeniową, oraz podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, przekracza 10% uzyskanego dochodu, podatnik do ustalenia normy wynagrodzeń roku następnego przyjmuje wynagrodzenia obciążające koszty roku poprzedniego, pomniejszone o 50% nadwyżki wynagrodzeń wypłaconych ponad normę ustaloną dla roku poprzedniego.

Art. 19. 1. Podatnicy są obowiązani bez wezwania wpłacać co miesiąc zaliczki na podatek dochodowy.

2. W pierwszym kwartale roku podatkowego zaliczki za styczeń i luty podatnicy wpłacają w wysokości 1/12 sumy zaliczek za rok ubiegły. W dalszych kwartałach zaliczki za pierwsze dwa miesiące każdego kwartału wynoszą odpowiednio po 1/3, 1/6 i 1/9 podatku należnego od dochodu osiągniętego od początku roku. Zaliczkę za trzeci miesiąc pierwszych trzech kwartałów stanowi różnica między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą należnych zaliczek miesięcznych. Zaliczkę za grudzień wpłaca się wstępnie w wysokości zaliczki należnej za listopad, a ostatecznie w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

3. Podatnicy, u których obowiązek podatkowy powstał w roku podatkowym, są obowiązani składać deklaracje o wysokości dochodu osiągniętego od daty powstania obowiązku podatkowego i wpłacać zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od powstania obowiązku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

4. Zasady określone w ust. 3 mogą być również odpowiednio stosowane w odniesieniu do podatników, o których mowa w ust. 2, na ich wniosek.

5. Zaliczki miesięczne za okres od stycznia do listopada uiszczą się w terminie do dnia 28 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, zaliczkę zaś za grudzień — wstępnie do dnia 28 tego miesiąca; ostatecznie ustaloną zaliczkę za grudzień uiszczą się w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego w roku podatkowym. W terminie płatności zaliczek na trzeci miesiąc pierwszych trzech kwartałów roku podatkowego podatnicy są obowiązani składać deklaracje według ustalonego wzoru o wysokości dochodu osiągniętego od początku roku.

Art. 20. 1. Podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznania według ustalonego wzoru o wysokości dochodu osiągniętego w ubiegłym roku podatkowym w terminie do dnia 30 kwietnia następnego roku podatkowego, chyba że odrębne przepisy przewidują późniejszy termin sporządzenia zamknięcia rocznego i rachunku wyników; w tym wypadku termin złożenia zeznania upływa z dniem 30 czerwca następnego roku podatkowego.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5, są obowiązani ponadto wykazać w złożonym zeznaniu wysokość dochodów wydatkowanych na cele wymienione w tym przepisie.

3. Podatnicy obowiązani do sporządzania bilansu i rachunku wyników dołączają do zeznania zamknięcie roczne wraz z rachunkiem wyników, a ponadto, jeżeli wynika to z odrębnych przepisów, odpis protokołu walnego zgromadzenia (zgromadzenia wspólników) zatwierdzającego zamknięcie roczne i odpis sprawozdania komisji rewizyjnej.

Art. 21. 1. Przepisy ustawy stosuje się również do sporządzających samodzielnie bilans zakładów (oddziałów) przedsiębiorstw państwowych i jednostek spółdzielczych, z wyjątkiem:

- 1) zakładów (oddziałów) spółdzielni i związków spółdzielni: inwalidów, mleczarskich, wydawniczych oraz rękodzieła ludowego i artystycznego,
- 2) przedsiębiorstw państwowych posiadających zakłady (oddziały) sporządzające bilans, położone wyłącznie na terenie województwa będącego siedzibą przedsiębiorstwa,
- 3) zakładów (oddziałów), które działalność w roku podatkowym zamkną niedoborem.

2. Niedobór zakładów (oddziałów), o których mowa w ust. 1 pkt 3, potrąca się z dochodu przedsiębiorstwa państwowego lub jednostki spółdzielczej.

Art. 22. W art. 10 w ust. 1 w pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) stawkę „10%” zastępuje się stawką „15%”.

Art. 23. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 3 skreśla się,
- 2) w art. 15:
 - a) w ust. 1 stawkę „10%” zastępuje się stawką „15%”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „po zasięgnięciu opinii właściwej komisji sejmowej” skreśla się,
 - c) w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyrazy „po zasięgnięciu opinii właściwej komisji sejmowej” oraz zdanie drugie skreśla się,
- 3) rozdział 4 i 6 skreśla się,
- 4) w art. 54 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „z wyjątkiem podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń” skreśla się,
- 5) w art. 57 stawkę „10%” zastępuje się stawką „15%”,
- 6) art. 58 skreśla się.

Art. 24. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 76 w § 1 wyrazy „Co najmniej 20% nadwyżki” zastępuje się wyrazami „Co najmniej 30% nadwyżki”,
- 2) w art. 78 w § 1 w pkt 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Fundusz zasobowy zwiększa się o odpisy

amortyzacyjne od środków trwałych i innych wartości, a zmniejsza o ich umorzenia.”,

- 3) w art. 79 w § 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „oraz wpływy ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych” skreśla się,
- 4) art. 80 skreśla się.

Art. 25. 1. Tracą moc przepisy:

- 1) ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37, Nr 34, poz. 254 i Nr 41, poz. 325) w zakresie dotyczącym osób prawnych, z wyjątkiem art. 11, który zachowuje moc do czasu wygaśnięcia zwolnień w nim przewidzianych,
- 2) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230) w zakresie dotyczącym osób prawnych, z wyjątkiem działających na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej

wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

2. Pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie art. 23 pkt 1 ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 1 i na podstawie art. 51 i 54 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 23, dotyczące okresowych zwolnień od podatku dochodowego — do czasu zastąpienia ich nowymi przepisami.

3. Do czasu wydania przepisów na podstawie art. 10 ust. 6 niniejszej ustawy pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 23, z tym że mają one zastosowanie do wszystkich podatników podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

13

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1989 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37, Nr 34, poz. 254 i Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Wolne od podatku dochodowego są, z zastrzeżeniem ust. 2, dochody osób, o których mowa w art. 2, w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym dwukrotnego najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, określonego na dany rok podatkowy.”;
- 2) w art. 19 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podstawą obliczenia podatku jest dochód osiągnięty w roku podatkowym, po odliczeniu od niego kwoty

składki na ubezpieczenie społeczne podatnika i osób z nim współpracujących, pozostające w związku z wykonywaniem działalności określonej w art. 7 ust. 1 pkt 1—3, oraz darowizn na cele społecznie użyteczne, w tym również na rzecz organizacji społecznych i fundacji — do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu.”;

- 3) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Podatek od osób, o których mowa w art. 2, ustala się:

 - 1) od nadwyżki dochodu ze źródeł przychodów określonych w art. 9 ust. 1 ponad kwotę wolną od podatku, obliczoną w stosunku rocznym — według następującej skali:

Roczna kwota nadwyżki w złotych	Podatek wynosi
ponad 90.000	5% nadwyżki
90.000 — 135.000	4.500 + 10% nadwyżki ponad 90.000 zł
135.000 — 180.000	9.000 + 15% nadwyżki ponad 135.000 zł
180.000 — 270.000	15.750 + 20% nadwyżki ponad 180.000 zł
270.000 — 450.000	33.750 + 25% nadwyżki ponad 270.000 zł
450.000 — 720.000	78.750 + 30% nadwyżki ponad 450.000 zł
720.000 — 1.080.000	159.750 + 35% nadwyżki ponad 720.000 zł
1.080.000 — 1.800.000	285.750 + 45% nadwyżki ponad 1.080.000 zł
1.800.000 — 2.780.000	609.750 + 55% nadwyżki ponad 1.800.000 zł
2.780.000 — 4.680.000	1.148.750 + 65% nadwyżki ponad 2.780.000 zł
4.680.000	2.383.750 + 75% nadwyżki ponad 4.680.000 zł

- 2) od całego dochodu ze źródeł przychodów określonych w art. 9 ust. 2 — według skali określonej w pkt 1, z podwyżką podatku o 25%.
2. Podatek nie może być ustalony w kwocie przekraczającej:
 - 1) 50% dochodu — ze źródeł przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1,
 - 2) 85% dochodu — ze źródeł przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
3. Podatek od osób, o których mowa w art. 3, ustala się w wysokości 50% dochodu uzyskanego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
4. Podatek dochodowy od dochodu ze sprzedaży budynków bądź ich części, lokali mieszkalnych stanowiących odrębne nieruchomości, gruntów, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oraz wynikających z przydziału

- spółdzielni mieszkaniowych: prawa do domu jednorodzinnego lub prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym, jeżeli sprzedaż nastąpiła wskutek nabycia w drodze spadku lub zapisu innego budynku lub lokalu mieszkalnego i przejęcia go do użytkowania, obniża się o uiszczony z tego tytułu podatek od spadków i darowizn.
5. Przedziały nadwyżki dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym, określone w skali, o której mowa w ust. 1 pkt 1, poczynając od roku podatkowego 1990 podlegają w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen określonymu w centralnym planie rocznym.
 6. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, ustala skalę podatku dochodowego na każdy rok podatkowy, z

uwzględnieniem zasady określonej w ust. 5.";

- 4) w art. 21 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ustalone w ten sposób stopy procentowe stosuje się, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 2, do dochodów z poszczególnych źródeł przychodów”.

Art. 2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o podatku dochodowym, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, w tym zmian wynikających z ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

14

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1989 r.

o nadaniu Akademii Medycznej w Bydgoszczy imienia Ludwika Rydygiera.

Art. 1. Akademii Medycznej w Bydgoszczy nadaje się nazwę „Akademia Medyczna imienia Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

15

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1989 r.

w sprawie wysokości i zasad ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów.

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszt uzyskania przychodów oraz ich wysokość u podatników, o których mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), zwanych dalej „jednostkami gospodarczymi”.

§ 2. 1. Koszty uzyskania przychodów w jednostce gospodarczej stanowi kwota wynagrodzeń obciążających te koszty w roku podatkowym do wysokości normy ustalonej w ust. 2 i 3.

2. W 1989 r. normę roczną stanowi suma:

- 1) kwoty wynagrodzeń obciążających koszty jednostki gospodarczej w 1988 r., pomniejszonej o dokonane w 1988 r. wypłaty:
 - a) honorariów,
 - b) wynagrodzeń osób wykonujących pracę nakładczą oraz osób wytwarzających wyroby rękodzieła ludowego i artystycznego,
 - c) wynagrodzeń w złotych dla osób zatrudnionych poza granicami kraju,
 - d) wynagrodzeń i nagród, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 5 ustawy wymienionej w § 1, oraz powiększonej o 40%
- 2) kwoty wypłat dokonanych w 1989 r. z tytułu:
 - a) rezerw na wynagrodzenia utworzonych w latach poprzednich,

- b) honorariów,
- c) wynagrodzeń osób wykonujących pracę nakładczą oraz osób wytwarzających wyroby rękodzieła ludowego i artystycznego,
- d) wynagrodzeń w złotych dla osób zatrudnionych poza granicami kraju,
- e) wynagrodzeń i nagród, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 5 ustawy wymienionej w § 1,
- f) kwot przyznanych przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na poprawę relacji płac na podstawie wyników syntetycznej oceny płac,
- g) kwot przyrostu wynagrodzeń w stosunku do roku poprzedniego z tytułu uruchomienia w roku podatkowym lub w roku poprzednim nowych zakładów, wydziałów, działów lub innych organizacyjnie i ewidencyjnie wydzielonych obiektów produkcyjnych i usługowych, zwanych dalej „nowymi zakładami”,
- h) kwot przyrostu wynagrodzeń w stosunku do roku poprzedniego personelu medycznego przemysłowej służby zdrowia w placówkach obejmujących opieką profilaktyczno-leczniczą pracowników jednostki gospodarczej.

3. Przyrost wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. g), ustala się jako iloczyn przyrostu zatrudnienia ogółem w jednostce gospodarczej i przeciętnego wynagrodzenia pracowników w nowym zakładzie w roku podatkowym. Przyrost zatrudnienia ogółem w jednostce gospodarczej przyjmuje się w liczbie nie wyższej, niż to wynika z przyrostu zatrudnienia spowodowanego uruchomieniem nowego zakładu.

4. Przepis ust. 3 zdanie drugie nie ma zastosowania do nowo uruchomionych placówek (obiektów) handlowych w jednostkach handlu wewnętrznego rynkowego oraz placówek pocztowych.

§ 3. 1. Normę roczną na rok podatkowy 1989 może stanowić również kwota przeciętnego rocznego wynagrodzenia, wynikająca z kwoty wynagrodzeń obciążających koszty jednostki gospodarczej w 1988 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dla ustalenia przeciętnego wynagrodzenia stanowiącego normę roczną na 1989 r. przyjmuje się sumę:

- 1) kwoty wynagrodzeń obciążających koszty 1988 r., z wyłączeniem kwot wypłat wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1, powiększonej o 40%, podzielonej przez przeciętną liczbę zatrudnionych w 1988 r.,
- 2) kwoty wypłat wynagrodzeń w 1989 r., wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2, podzielonej przez przeciętną liczbę zatrudnionych w 1989 r.

Przeciętną liczbę zatrudnionych w 1988 i 1989 r. ustala się w wysokości wykazanej w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, pomniejszonej o liczbę osób, które otrzymały wynagrodzenia wyłączone z kwoty wypłat 1988 r. z tytułów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 lit. b) i c), oraz osób, którym wypłacono w 1989 r. wynagrodzenia wymienione w § 2 ust. 2 pkt 2 lit. c) i d).

§ 4. 1. Wyboru normy rocznej na rok podatkowy, o której mowa w § 2 ust. 2, lub normy rocznej na rok podatkowy, o której mowa w § 3, dokonują jednostki gospodarcze, powiadamiając o tym właściwą izbę skarbową do dnia 31 marca roku podatkowego.

2. Wybór normy rocznej, o której mowa w ust. 1, dotyczy również normy w ciągu roku podatkowego, ustalonej zgodnie z § 5.

§ 5. 1. Normę w ciągu roku podatkowego ustala się w wysokości kwoty stanowiącej sumę:

- 1) 1/12 kwoty wynagrodzeń obciążającej koszty 1988 r., ustalonej zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 1, pomnożonej przez liczbę miesięcy od początku roku podatkowego do końca okresu, za który naliczono podatek dochodowy,
- 2) kwoty wynagrodzeń z tytułów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2, wypłaconych w 1989 r. od początku roku podatkowego do końca okresu, za który naliczono podatek dochodowy.

2. Dla jednostek stosujących jako normę roczną przeciętne wynagrodzenie normę w ciągu roku podatkowego ustala się w wysokości kwoty stanowiącej sumę:

- 1) 1/12 kwoty przeciętnego wynagrodzenia rocznego za 1988 r., ustalonej zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1,

2) kwoty wynagrodzeń z tytułów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2, wypłaconych w 1989 r. w przeliczeniu na przeciętnie zatrudnionego w 1989 r., w okresie od początku roku podatkowego do końca okresu, za który naliczono podatek dochodowy.

3. Do ustalenia przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się zasady dotyczące określania przeciętnego zatrudnienia zawarte w § 3 ust. 2.

§ 6. 1. Jednostki gospodarcze, w których wystąpiły w roku podatkowym lub w roku poprzednim zmiany organizacyjne polegające m.in. na:

- 1) podziale jednostki gospodarczej,
- 2) połączeniu jednostek gospodarczych,
- 3) likwidacji zakładów, wydziałów, działów lub innych organizacyjnie i ewidencyjnie wyodrębnionych obiektów produkcyjnych i usługowych,
- 4) przekazaniu lub przejęciu w dzierżawę bądź agencję, z wyjątkiem przekazanych w agencję placówek (obiektów) handlowych i usługowych,

— dokonują korekty kwoty wynagrodzeń roku poprzedniego, uwzględniającej te zmiany organizacyjne. Korekta kwoty wynagrodzeń roku poprzedniego powinna być identyczna w jednostce przekazującej i przejmującej oraz potwierdzona w protokole przejęcia lub przekazania.

2. W razie ponownego przejęcia przez jednostkę gospodarczą placówki handlowej lub usługowej uprzednio przekazanej w agencję, wynagrodzenia pracowników przejętej placówki nie zwiększają normy wynagrodzeń roku podatkowego.

§ 7. 1. W jednostkach gospodarczych powstałych w roku podatkowym lub w roku poprzednim normę stanowi kwota wynagrodzeń obciążających koszty roku podatkowego, wynikająca ze wskaźnika udziału wynagrodzeń w dochodzie roku poprzedniego, powiększonym o wynagrodzenia obciążające koszty roku poprzedniego, ustalonego przez izbę skarbową na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1.

2. Normę, o której mowa w ust. 1, jednostka gospodarcza:

- 1) powstała w roku poprzednim — ustala do 30 czerwca 1989 r.,
- 2) powstała w roku podatkowym — ustala w ciągu trzech miesięcy od czasu podjęcia działalności gospodarczej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ustalania norm wynagrodzeń począwszy od roku podatkowego 1989.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1989 r.

w sprawie obniżek podatku dochodowego od osób prawnych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12) oraz art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie — z zastrzeżeniem § 20 — określa zakres i warunki obniżania podatku dochodowego osobom prawnym oraz prowadzącym działalność gospodarczą państwowym jednostkom organizacyjnym nie posiadającym osobowości prawnej, zwanym dalej „podatnikami”.

§ 2. 1. Podatnikom obniża się podatek dochodowy z tytułu sprzedaży wyrobów, z wyłączeniem wyrobów sprzedawanych na eksport, oznaczonych państwowymi znakami jakości „Q” i „1”, o:

- 1) 6% dla wyrobów oznaczonych znakiem „Q”,
- 2) 3% dla wyrobów oznaczonych znakiem „1”

wartości sprzedaży tych wyrobów, po odliczeniu należnego podatku obrotowego.

2. Obniżka podatku dochodowego dla wyrobów określonych w ust. 1 nie przysługuje w razie stwierdzenia

przez właściwy organ kontroli wprowadzenia do obrotu wyrobu oznaczonego znakiem jakości, nie odpowiadającego wymaganiom ustalonym przy wydaniu świadectwa jakości, lub w razie cofnięcia tego świadectwa.

§ 3. 1. Podatnikom wytwarzającym według specjalnych warunków technicznych, na podstawie odrębnych przepisów, uzbrojenie, sprzęt wojskowy, artykuły kwatermistrzowskie oraz podzespoły, elementy i części zamienne do tych wyrobów oraz wykonującym roboty budowlano-montażowe w obiektach planu specjalnego, a także roboty budowlano-montażowe i remonty budynków na rzecz wojsk radzieckich czasowo stacjonujących w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, obniża się podatek dochodowy o:

- 1) 5% wartości sprzedaży tych wyrobów, pomniejszonej o podatek obrotowy, przedsiębiorstwom państwowym lub jednostkom organizacyjnym przedsiębiorstw państwowych, które uzyskały status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego,
- 2) 3% wartości sprzedaży tych wyrobów, pomniejszonej o podatek obrotowy, producentom nie posiadającym statusu przedsiębiorstwa przemysłu obronnego,
- 3) 1% kosztów wartości robocizny, wykazanych w kosztorysie, wykonawcom robót budowlano-montażowych planu specjalnego,
- 4) 2% kosztów robocizny wykonawcom robót budowlano-montażowych oraz remontów budynków wykonywanych na rzecz wojsk radzieckich czasowo stacjonujących w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Wartość produkcji, robót i usług, stanowiącą podstawę do obniżenia podatku, o którym mowa w ust. 1, potwierdza właściwe dla danego podatnika przedstawicielstwo wojskowe lub właściwy organ założycielski przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Podatnikom wytwarzającym produkty objęte zamówieniami rządowymi oraz wykonującym roboty budowlano-montażowe w zakresie inwestycji objętych zamówieniami rządowymi obniża się podatek dochodowy o 2% wartości sprzedaży, wynikającej z umów zawartych z odbiorcami tych produktów oraz robót budowlanych.

2. Kwotę obniżonego podatku potrąca się w ciągu roku z należnych zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy w wysokości przypadającej od zrealizowanych dostaw oraz wykonanych robót budowlanych w miesiącu poprzednim, z tym że kwotę obniżki podatku za rok podatkowy oblicza się w wysokości określonej w ust. 1 od wartości dostaw i wykonanych robót budowlanych, potwierdzonej przez odbiorcę zamówienia rządowego. Potwierdzenie to podatnicy są obowiązani przedkładać właściwemu urzędowi skarbowym w terminie przewidzianym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego w roku podatkowym.

§ 5. 1. Spółdzielniom inwalidów z tytułu zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami, określonych na podstawie odrębnych przepisów, oraz podatnikom zatrudniającym pracowników zaliczonych przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia do I lub II grupy inwalidów obniża się należny podatek dochodowy o 1% za każdy 1% udziału zatrudnienia tych pracowników w ogólnej liczbie zatrudnionych.

2. W spółdzielniach inwalidów, w których udział zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w ogólnej liczbie zatrudnionych przekracza 70%, obniżka podatku wynosi 100%.

3. Obniżka podatku, o której mowa w ust. 1 i 2, przysługuje pod warunkiem, że środki pochodzące z tej obniżki zostaną przeznaczone w spółdzielniach inwalidów na fundusz rehabilitacji inwalidów, a u innych podatników —

na cele rehabilitacji zawodowej inwalidów, określone w odrębnych przepisach.

§ 6. 1. Podatnikom uprawnionym do stosowania wobec zatrudnionych pracowników systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii, wynikających z przepisów odrębnych, wydanych na podstawie art. 79 Kodeksu pracy, obniża się podatek dochodowy.

2. Obniżka podatku, o której mowa w ust. 1, wynosi 30% kwoty stanowiącej równowartość oszczędności uzyskanej w wyniku rzeczywistego obniżenia zużycia surowców, materiałów, paliw i energii, w myśl przepisów, o których mowa w ust. 1.

3. Podatnicy, którzy skorzystali z wyłączenia z dochodu stanowiącego podstawę obliczania podatku w myśl art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), nie mogą jednocześnie korzystać z obniżki podatku, o której mowa w ust. 1 i 2.

§ 7. Podatnikom prowadzącym szkoły przyzakładowe i internaty przysługuje obniżka podatku dochodowego w wysokości 25% zryczałtowanych przeciętnych kosztów utrzymania ucznia w danym roku.

§ 8. 1. Podatnikom prowadzącym działalność w zakresie sprzedaży detalicznej przysługuje obniżka podatku dochodowego na częściowe pokrycie wyższych kosztów prowadzenia handlu na terenach wiejskich.

2. Obniżkę podatku, o której mowa w ust. 1, ustala się przez pomniejszenie należnego podatku dochodowego o 1% wartości sprzedaży wyrobów w cenach detalicznych, z wyłączeniem sprzedaży napojów alkoholowych, realizowanej w placówkach handlu detalicznego zlokalizowanego na terenach wiejskich.

3. Przez sprzedaż na terenach wiejskich rozumie się również sprzedaż detaliczną środków do produkcji rolnej, objętych marżami urzędowymi, bez względu na zlokalizowanie punktu sprzedaży.

§ 9. Podatnikom wytwarzającym wyroby ortopedyczne, rehabilitacyjne, protetyczne, w tym heliotropy (aparaty dla osób niewidzących), oraz surowice i szczepionki przysługuje obniżka podatku dochodowego o 5% wartości sprzedaży tych wyrobów, pomniejszonej o podatek obrotowy.

§ 10. 1. Podatnikom przysługuje obniżka podatku dochodowego z tytułu świadczenia usług bytowych o 4% wartości sprzedaży tych usług, po wyłączeniu wartości materiałów i części zamiennych zużytych przy świadczeniu usług, wyodrębnionych w fakturze.

2. Przez usługi bytowe rozumie się usługi zaliczone do usług bytowych w „Skróconej klasyfikacji usług”, ustalonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 11. Podatnikom prowadzącym skup surowców wtórnych przysługuje obniżka podatku dochodowego o 5% wartości skupionych surowców wtórnych.

§ 12. Podatnikom, którzy dokonują sprzedaży podręczników szkolnych i akademickich oraz książek popularnonaukowych, przysługuje obniżka podatku dochodowego o 5% wartości sprzedaży tych podręczników i książek.

§ 13. 1. Podatnikom wykonującym roboty i obiekty budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej przysługuje obniżka podatku dochodowego o 2% wartości sprzedaży tych robót i obiektów w cenach realizacji.

2. Przez roboty w zakresie budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej rozumie się roboty budowlano-montażowe dotyczące inwestycji, remontów obiektów budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej.

3. Przez obiekty budownictwa mieszkaniowego rozumie się budynki mieszkalne oznaczone jako rodzinne w „Klasyfikacji obiektów budowlanych”, ustalonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Przez obiekty infrastruktury towarzyszącej rozumie się podstawowe obiekty socjalno-usługowe towarzyszące budownictwu mieszkaniowemu, wymienione w odrębnych przepisach dotyczących zasad realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego, oraz obiekty infrastruktury technicznej, do których zalicza się:

- 1) sieci rozprowadzające wraz z urządzeniami, obiektami i przyłączami do budynków mieszkalnych i obiektów socjalno-usługowych,
- 2) urządzenie i zagospodarowanie terenu w ramach przedsięwzięć i zadań budownictwa mieszkaniowego (drogi, dojścia, dojazdy, zieleń, mała architektura itp.),
- 3) urządzenia i obiekty ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, kotłownie oraz sieci wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłe, elektroenergetyczne, gazowe, telekomunikacyjne, jeżeli warunkują one oddanie do użytku obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz socjalno-usługowych.

§ 14. 1. Podatnikom produkującym materiały i wyroby na potrzeby budownictwa mieszkaniowego, określone w odrębnych przepisach dotyczących wykazu materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego, podatek dochodowy należny w latach 1989—1998 obniża się o 100% kwoty określonej w ust. 3, jeżeli podatnicy zwiększyli ilość sprzedaży tych wyrobów i materiałów w stosunku do roku 1988.

2. Przez zwiększenie ilości sprzedaży, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) w przypadku produkcji jednego asortymentu — zwiększenie wyrażone w jednostkach naturalnych,
- 2) w przypadku produkcji kilku asortymentów — łączne zwiększenie wszystkich produkowanych wyrobów i materiałów w cenach roku 1988.

3. Kwotę obniżki stanowi ta część należnego podatku, która przypada od dochodu osiągniętego z tytułu zwiększenia ilości sprzedaży tych wyrobów i materiałów w roku podatkowym w stosunku do roku 1988.

§ 15. 1. Podatnikom realizującym inwestycje lub przedsięwzięcia modernizacyjne w celu poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy obniża się podatek dochodowy w formie wyłączenia z podstawy opodatkowania 50% wydatków na te inwestycje lub przedsięwzięcia modernizacyjne.

2. Obniżka podatku dochodowego, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje w razie stwierdzenia przez właściwy okręgowy inspektorat pracy, na wniosek właściwego urzędu skarbowego, że poprawa bezpieczeństwa i higieny pracy nie jest podstawowym celem inwestycji lub przedsięwzięcia modernizacyjnego.

§ 16. Podatnikom obniża się podatek dochodowy z tytułu przyrostu, w stosunku do roku poprzedniego, wartości sprzedaży w cenach porównywalnych urzędów,

aparatury i ochron indywidualnych, niezbędnych do ochrony pracy, o 10% wartości tego przyrostu.

§ 17. 1. Podatnikom obniża się podatek dochodowy o 3% wartości zregenerowanych części zamiennych do taboru transportowego.

2. Obniżka podatku przysługuje zarówno w przypadku sprzedaży części zregenerowanych, jak i zużytych w roku podatkowym na potrzeby własne podatnika.

§ 18. Podatnikom produkującym urządzenia służące ochronie środowiska oraz wykonującym obiekty i roboty służące ochronie środowiska obniża się podatek dochodowy o 2% wartości sprzedaży wynikającej z umów zawartych z odbiorcami tych urządzeń i robót.

§ 19. Podatek dochodowy od dochodów fundacji obniża się o kwotę podatku przypadającą od dochodów przeznaczonych w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na realizację celów statutowych fundacji.

§ 20. Zakres i warunki udzielania ulg w podatku dochodowym osobom prawnym prowadzącym działalność na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne określają odrębne przepisy.

§ 21. W razie stwierdzenia przez organ podatkowy, że obniżka podatku została naliczona w wysokości wyższej, niż to wynika z przepisów rozporządzenia, podatnik jest zobowiązany do zwrotu nienależnie potrąconego podatku wraz z przypadającymi odsetkami za zwłokę za okres od naliczenia potrącenia podatku do dnia uiszczenia kwoty odpowiadającej nienależnej obniżce.

§ 22. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1983 r. w sprawie zasad i wysokości opodatkowania podatkiem dochodowym organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Dz. U. Nr 75, poz. 338 i z 1986 r. Nr 11, poz. 62),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 2, poz. 3, Nr 10, poz. 78 i Nr 29, poz. 205),
- 3) § 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1985 r. w sprawie prowadzenia przez fundacje działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 57, poz. 293).

2. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 1989 r. w myśl przepisów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 nabyli lub zachowali uprawnienia do korzystania z okresowych ulg i zwolnień w podatku dochodowym, zachowują te uprawnienia do czasu ich wygaśnięcia. Nie dotyczy to podatników, którzy na podstawie art. 16 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych odliczyli od dochodu podlegającego opodatkowaniu wydatki uprawniające do korzystania z tych ulg.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1989 r.

w sprawie rodzajów wydatków na inwestycje podlegających odliczeniu z podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym spółek z udziałem zagranicznym.

Na podstawie art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem

podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym spółek prowadzących działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych, zwanych dalej „spółkami”, odlicza się wydatki poniesione na inwestycje polegające na:

- 1) budowie, rozbudowie, adaptacji oraz modernizacji budynków i budowli,
- 2) zakupie nowych maszyn i urządzeń oraz ich montażu,
- 3) zakupie nowych środków transportu.

§ 2. Wydatki na inwestycje, o których mowa w § 1, odlicza się z podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym, jeżeli:

- 1) inwestycje są przeznaczone na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, w tym również na zapewnienie bezpieczeństwa i higieny pracy, albo służą ochronie środowiska,
- 2) wydatki nie stanowią kosztów uzyskania przychodów oraz obciążają spółkę; w razie gdy wydatki obciążają spółkę tylko w części, odlicza się je z podstawy opodatkowania w tej części.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wydatków inwestycyjnych poniesionych po dniu 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

18

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1989 r.

w sprawie obniżki podatku dochodowego od dochodu zagranicznych podmiotów gospodarczych i przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym.

Na podstawie art. 40 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58 i z 1988 r. Nr 41, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatek dochodowy od zagranicznych podmiotów gospodarczych oraz przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym, zwanych dalej „podatnikami”, od dochodów z działalności gospodarczej, wykonywanej na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, obniża się o:

- 1) 5% kwoty obrotu ze sprzedaży wytworzonych wyrobów o charakterze antyimportowym, określanych corocznie w odrębnych przepisach w sprawie wykazu wyrobów o charakterze antyimportowym,
- 2) 6% kwoty obrotu ze sprzedaży wytworzonych wyrobów oznaczonych państwowym znakiem jakości „Q”,
- 3) 3% kwoty obrotu ze sprzedaży wytworzonych wyrobów oznaczonych państwowym znakiem jakości „1”,
- 4) 3% kwoty obrotu z tytułu działalności gospodarczej w dziedzinach określonych jako preferowane, na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325).
- 5) 2% kwoty obrotu:
 - a) ze świadczenia usług dla ludności oraz usług w zakresie rolnictwa,
 - b) ze sprzedaży wyrobów na rynek,
 - c) z wykonania robót w zakresie budownictwa mieszkaniowego i obiektów budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej,
 - d) ze sprzedaży materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego, określonych przez Ministra Przemysłu w odrębnych przepisach.

2. Przez usługi dla ludności, o których mowa w ust. 1 pkt 5 lit a), rozumie się usługi określone w „Skróconej klasyfikacji usług”, wprowadzonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do stosowania w planowaniu, statystyce i ewidencji.

3. Przez usługi w zakresie rolnictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a), rozumie się:

- 1) usługi związane z produkcją roślinną i zwierzęcą

oraz inne związane z gospodarką rolniczą, określone w „Klasyfikacji usług”, wprowadzonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do stosowania w planowaniu, statystyce i ewidencji,

- 2) usługi związane z ciągnikami i maszynami rolniczymi oraz urządzeniami i narzędziami dla rolnictwa.

4. Przez roboty w zakresie budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej, o których mowa w ust. 1 pkt 5 lit. c), rozumie się roboty budowlano-montażowe dotyczące inwestycji i remontów obiektów budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej.

5. Przez obiekty budownictwa mieszkaniowego rozumie się budynki mieszkalne oznaczone jako rodzinne w „Klasyfikacji obiektów budowlanych”, ustalonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

6. Przez obiekty infrastruktury towarzyszącej rozumie się podstawowe obiekty socjalno-usługowe towarzyszące budownictwu mieszkaniowemu, wymienione w odrębnych przepisach dotyczących zasad realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego, oraz obiekty infrastruktury technicznej, do których zalicza się:

- 1) sieci rozprowadzające wraz z urządzeniami, obiektami i przyłączami do budynków mieszkalnych i obiektów socjalno-usługowych,
- 2) urządzenie i zagospodarowanie terenu w ramach przedsięwzięć i zadań budownictwa mieszkaniowego (drogi, dojścia, dojazdy, zieleń, mała architektura itp.),
- 3) urządzenia i obiekty ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, kotłownie oraz sieci: wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłone, elektroenergetyczne, gazowe i telekomunikacyjne, jeżeli warunkują one oddanie do użytku obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz socjalno-usługowych.

§ 2. 1. Obniżka podatku, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, przysługuje podatnikom, którzy wytwarzają lub w okresie do dnia 31 grudnia roku, na który został ustalony wykaz, podejmą wytwarzanie wyrobu wymienionego w wykazie. Obniżkę stosuje się w roku, na który ustalono wykaz, i w ciągu kolejnych dwóch lat.

2. W razie sprzedaży wyrobów, których rodzaje uprawniałyby do zastosowania więcej niż jednej obniżki podatku dochodowego spośród określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, 4 i 5, przysługuje tylko jedna obniżka, korzystniejsza dla podatnika.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w razie zbie-

gu prawa do obniżki podatku dochodowego na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 rozporządzenia oraz obniżenia podatku w myśl art. 40 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58 i z 1988 r. Nr 41, poz. 325).

4. Obniżki podatku dochodowego, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, stosuje się niezależnie od obniżek tego podatku, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, 4 i 5.

5. Obniżki podatku, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, nie przysługują w razie stwierdzenia przez właściwą jednostkę kontroli jakości wprowadzenia do obrotu wyrobu oznaczonego znakiem jakości, nie odpowiadającego wymaganiom ustalonym przy wydawaniu świadectwa jakości, jak również w razie cofnięcia tego świadectwa.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1989 r.

w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych.

Na podstawie art. 9 ust. 3 i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody:

- 1) osób prawnych, których celem statutowym jest działalność społeczno-polityczna, w części, w jakiej dochody te zostały przeznaczone w roku podatkowym lub roku po nim następującym na cele statutowe,
- 2) z tytułu prowadzenia aptek oraz świadczenia usług lecznictwa uzdrowiskowego,
- 3) z wykonywania przez państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej, państwowe gospodarstwa rolne, rolnicze spółdzielnie produkcyjne i spółdzielnie kółek rolniczych oraz inne osoby prawne prowadzące gospodarstwa rolne usług w zakresie rolnictwa przy użyciu własnego sprzętu.

2. Za usługi w zakresie rolnictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się:

- 1) usługi związane z produkcją roślinną i zwierzęcą oraz inne związane z gospodarką rolniczą, określone w „Klasyfikacji usług”, wprowadzonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do stosowania w planowaniu, statystyce i ewidencji,
- 2) usługi związane z ciągnikami i maszynami rolniczymi oraz urządzeniami i narzędziami dla rolnictwa.

3. Jeżeli podatnik osiąga dochody z wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz inne dochody, za dochód z tej działalności uważa się część ogólnego dochodu odpowiadającą udziałowi przychodów z tej działalności w ogólnej sumie przychodów.

§ 2. W razie gdy podatnicy sprzedający wyroby i usługi przekazują kooperantom lub innym współpracują-

cym z nimi podmiotom gospodarczym całość lub część kwot uzyskanych z obniżek podatku dochodowego określonych w art. 17 ust. 2 lub na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), kwoty otrzymane zwalnia się od podatku dochodowego.

§ 3. 1. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się odpisy na fundusz rekultywacji, tworzony na podstawie przepisów o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych, do kwoty określonej przez podatnika na dany rok w planie rekultywacji terenów poeksploatacyjnych, pomniejszonej o kwotę środków zgromadzonych na rachunku tego funduszu na początek roku podatkowego.

2. Ograniczenie kosztów reprezentacji i reklamy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 20 ustawy wymienionej w § 2, nie dotyczy:

- 1) kosztów uczestnictwa, z wyjątkiem kosztów usług gastronomicznych:
 - a) w wystawach i targach organizowanych przez Zarząd Międzynarodowych Targów Poznańskich i Polską Izbę Handlu Zagranicznego,
 - b) w innych wystawach i targach, jeżeli uczestnictwo w nich jest zalecane przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego,
- 2) wydatków na reklamę działalności w zakresie usług kultury i sztuki, usług turystycznych, pośrednictwa handlowego, w tym również w zakresie handlu zagranicznego, oraz pośrednictwa przy zawieraniu małżeństw.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1989 r.

Minister Finansów: w z. *W. Lewandowski*

20

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1989 r.

w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego dochodów z tytułu niektórych rodzajów działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 23 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37, Nr 34, poz. 254 i Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i 13) oraz art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody osób fizycznych, osób prawnych i prowadzących działalność gospodarczą jednostek organizacyjnych nie posiada-

jących osobowości prawnej, zwanych dalej „podmiotami gospodarczymi”, w okresie:

- 1) dziesięciu lat — z tytułu działalności w zakresie wytwarzania materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego, określonych przez Ministra Przemysłu w odrębnych przepisach,
- 2) pięciu lat — z tytułu działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) dopuszczonych do obrotu na obszarze Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej surowców farmaceutycznych, leków gotowych, preparatów diagnostycznych, surowic i szczepionek oraz artykułów sanitarnych, określonych w urzędowym wykazie leków i artykułów sanitarnych, a także dopuszczonych do obrotu na podstawie indywidualnych decyzji Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej,

b) wyrobów ortopedycznych, rehabilitacyjnych i protetycznych oraz artykułów papierniczych higienicznych, wymienionych w grupach 2885 i 1829-4 Systematycznego wykazu wyrobów, a także sprzętu medycznego z tworzyw sztucznych wymienionego w grupie 1369-7 tego wykazu,

3) trzech lat — z tytułu wykonywania robót w zakresie budownictwa mieszkaniowego i obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz infrastruktury towarzyszącej.

2. Przez roboty w zakresie budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej rozumie się roboty budowlano-montażowe dotyczące inwestycji i remontów obiektów budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury towarzyszącej.

3. Przez obiekty budownictwa mieszkaniowego rozumie się budynki mieszkalne oznaczone jako rodzinne w „Klasyfikacji obiektów budowlanych”, wprowadzonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Przez obiekty infrastruktury towarzyszącej rozumie się podstawowe obiekty socjalno-usługowe towarzyszące budownictwu mieszkaniowemu, wymienione w odrębnych przepisach dotyczących zasad realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego, oraz obiekty infrastruktury technicznej, do których zalicza się:

- 1) sieci rozprowadzające wraz z urządzeniami, obiektami i przyłączami do budynków mieszkalnych i obiektów socjalno-usługowych,
- 2) urządzenie i zagospodarowanie terenu w ramach przedsięwzięć i zadań budownictwa mieszkaniowego (drogi, dojścia, dojazdy, zieleń, mała architektura itp.),
- 3) urządzenia i obiekty ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, kotłownie oraz sieci wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłone, elektroenergetyczne, gazowe i telekomunikacyjne, jeżeli warunkują one oddanie do użytku obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz socjalno-usługowych.

§ 2. 1. Zwolnienie od podatku dochodowego przysługuje podmiotom gospodarczym, które po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uruchomią produkcję materiałów i wyrobów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, lub podejmą działalność określoną w § 1 ust. 1 pkt 3.

2. Zwolnienie przysługuje poczynając od dnia wystawienia pierwszej faktury (pierwszego rachunku) stwierdzającej dokonanie sprzedaży materiałów lub wyrobów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, albo wykonanie robót i obiektów określonych w § 1 ust. 1 pkt 3, a jeżeli nie została wystawiona faktura (rachunek) — od dnia, w którym osiągnięto z tych tytułów obrót w rozumieniu przepisów o podatku obrotowym.

3. Nie uważa się za uruchomienie produkcji lub podjęcie działalności przekształcenia formy prawnej przedsiębiorstwa albo zmiany jego właściciela.

§ 3. W razie wykonywania przez podmiot gospodarczy, oprócz działalności określonej w § 1, także innej działalności, zwolnienie od podatku dochodowego stosuje się do części dochodów przypadających proporcjonalnie do obrotów z tytułu działalności, o której mowa w § 1.

§ 4. W razie zbiegu uprawnień do zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie odrębnych przepisów oraz na podstawie niniejszego rozporządzenia, przysługuje tylko jedno zwolnienie, korzystniejsze dla podmiotu gospodarczego.

§ 5. 1. W zakresie unormowanym w rozporządzeniu tracą moc przepisy:

- 1) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1984 r. w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego lub opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych rodzajów nowo uruchomionej działalności wytwórczej i usługowej (Dz. U. Nr 24, poz. 122 i z 1987 r. Nr 40, poz. 234),
- 2) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1986 r. w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego przychodów z tytułu podjęcia niektórych rodzajów działalności gospodarczej na terenach górskich i górzystych (Dz. U. Nr 34, poz. 171),
- 3) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 września 1988 r. w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego przychodów z tytułu podjęcia produkcji środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych oraz niektórych innych wyrobów (Dz. U. Nr 34, poz. 264).

2. Przepisy rozporządzeń wymienionych w ust. 1 mają jednak zastosowanie do podmiotów gospodarczych, które podjęły działalność przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Podmioty gospodarcze, które korzystają ze zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego lub opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła albo od podatku dochodowego na podstawie rozporządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 2, poz. 3, Nr 10, poz. 78, Nr 29, poz. 205 oraz Nr 39, poz. 310), a wykonują działalność w warunkach uprawniających do zastosowania zwolnienia od podatku dochodowego na zasadach niniejszego rozporządzenia, mogą w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia zgłosić w urzędzie skarbowym, właściwym dla miejsca wykonywania (siedziby) działalności gospodarczej, wniosek o zastosowanie tego zwolnienia. W tym przypadku zwolnienie od podatku dochodowego przysługuje przez pozostałą część okresu wymienionego w § 1 ust. 1.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Lewandowski

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka” Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0050-1300-89.

PL ISSN 0209-2123

Cena 96,00 zł